

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 342/2015-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 27. mája 2015 v senáte zloženom z predsedu Sergeja Kohuta, zo sudkyne Ľudmily Gajdošíkovej a sudcu Lajosa Mészárosa (sudca spravodajca) predbežne prerokoval sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], vo veci namietaného porušenia bližšie neoznačených práv postupom Okresného súdu Bratislava IV v konaní vedenom pod sp. zn. 2 T 36/2012 a postupom Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 2 To 105/2013 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDAKOVANÉ] o d m i e t a pre neprípustnosť.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 28. apríla 2015 doručená sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľ“), vo veci namietaného porušenia bližšie neoznačených práv postupom Okresného súdu Bratislava IV (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 2 T 36/2012 a postupom Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 2 To 105/2013. Sťažnosť bola odovzdaná na poštovú prepravu 24. apríla 2015.

Zo sťažnosti a z pripojených listinných dôkazov vyplýva, že sťažovateľ bol trestným rozkazom okresného súdu č. k. 2 T 36/2012-65 zo 6. marca 2012 uznaný za vinného zo zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona a bol mu za to uložený trest odňatia slobody v trvaní 3 rokov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu s probačným dohľadom v trvaní 3 rokov. Podľa okresného súdu sťažovateľ 3. októbra 2011 okolo 10.50 h v Bratislave na [REDAKOVANÉ] pristúpil k poškodenému [REDAKOVANÉ] a vyzval ho, aby mu dal zlatú retiazku, pričom po odmietnutí poškodeného retiazku dať snažil sa ju poškodenému strhnúť, čo sa mu nepodarilo. Pri vzájomnom naťahovaní sťažovateľ povedal, že ak mu poškodený retiazku nedá, tak vytiahne nôž a zareže ho. Napokon sa sťažovateľovi podarilo retiazku strhnúť a ujsť, čím spôsobil škodu vo výške 600 €. Následným rozsudkom okresného súdu sp. zn. 2 T 36/2012 z 15. apríla 2013 bol sťažovateľ opätovne uznaný vinným v rovnakom rozsahu a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 3 rokov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu s probačným dohľadom v trvaní 2 rokov. Uznesením krajského súdu sp. zn. 2 To 105/2013 (dátum vydania uznesenia sa z predloženej kópie nedá zistiť, pozn.) bol rozsudok okresného súdu zrušený a vec bola vrátená na ďalšie konanie, a to vzhľadom na rozpory medzi viacerými znalcami v otázke príčinnosti sťažovateľa. Ďalším rozsudkom okresného súdu (pravdepodobne z 15. apríla 2013, pozn.) bol sťažovateľ opätovne uznaný vinným. Odvolanie sťažovateľa krajský súd 26. februára 2015 zamietol, pričom jeho uznesenie nebolo do podania sťažnosti doručené.

Podľa názoru sťažovateľa pri vyšetrowaní boli porušené jeho práva. Jeho právna zástupkyňa navrhla okresnému súdu vrátiť celú vec do prípravného konania, keďže sťažovateľ je duševne chorý, mentálne zaostalý, má problémy v rámci rozpoznávacej schopnosti a jeho prejav je dosť problémový. Vzhľadom na tieto skutočnosti bolo porušené jeho právo na obhajobu s tým, že nevie čítať ani písať a ani nevie, čo podpísal. Spáchanie trestného činu lúpeže nebolo dokázané. Vo veci nebol vypočutý žiaden svedok v súvislosti s tým, či poškodený mal vôbec niekedy zlatú retiazku. Sám poškodený sa počas prípravného konania doznal, že ešte pred vykonaním rekognície mal k dispozícii fotku sťažovateľa, preto nemožno súhlasiť so spôsobom vykonania rekognície, a to tým viac, že po predvedení na políciu si sťažovateľ musel obliecť tepláky.

Sťažovateľ žiada, aby právoplatné rozhodnutia okresného súdu a krajského súdu boli zrušené a bol spod obžaloby oslobodený.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľov. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto

ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, návrhy podané oneskorene, ako aj návrhy zjavne neopodstatnené môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Na rozhodnutie o sťažnosti nie je daná právomoc ústavného súdu.

Ako to vyplýva z citovaného čl. 127 ods. 1 ústavy, právomoc ústavného súdu poskytovať ochranu základným právam a slobodám je daná iba subsidiárne, teda len vtedy, keď o ochrane týchto práv a slobôd nerozhodujú všeobecné súdy.

Z argumentácie sťažovateľa je zrejmé, že namieta inter alia porušenie práva na obhajobu v súvislosti s jeho duševným stavom, ako aj s tým, že nevie čítať a písať a ani nevie, čo podpísal.

Podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku dovolanie možno podať, ak zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu. Dovolanie v prospech obvineného možno podať do 3 rokov od doručenia rozhodnutia obvinenému. Ak sa rozhodnutie doručuje obvinenému aj jeho obhajcovi alebo zákonnému zástupcovi, plyní lehota od toho doručenia, ktoré bolo vykonané najneskôr (§ 370 ods. 1 druhá veta Trestného poriadku).

Z dosiaľ uvedeného možno vyvodiť, že sťažovateľ má možnosť napadnúť uznesenie krajského súdu dovolaním, o ktorom je príslušný rozhodovať Najvyšší súd Slovenskej republiky. Znamená to zároveň, že sťažovateľ ešte nevyčerpal všetky právne prostriedky na ochranu jeho práv pred všeobecnými súdmi. Tým je v danom štádiu konania vylúčená právomoc ústavného súdu.

Berúc do úvahy uvedené skutočnosti, ústavný súd rozhodol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde tak, ako to vyplýva z výroku tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 27. mája 2015